

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ
ČERVEN 2019 *** ROČNÍK XX. *** ČÍSLO 6

Cítát inspirující:

„Většina spisovatelů nerozumí literatuře více než ptáci ornitologii.“
Marcel Reich-Ranicki

Václav FRANC PÁRY KOLEJÍ

Žijí zásadně v páru
Jedna bez druhé
neudělá krok
S každou soupravou
sešpulí rty k polibku

A pak se divte
kde to odkoukali
milenci
na nádražní lavičce

DÁ SE LITERATURA MĚŘIT?

V Literárních novinách (20.dubna 2019) mě zaujal článek Petra Štengla „Kdo je v literatuře nejlepší?“ On tak trochu souvisí i s tím, co napsala Marcella Marboe (vyšlo v dubnové Kobře - „Který autor se prosadí?“)

Petr Štengl mimo jiné píše, cituji: *„Ani literární provoz se však nevyhnul kontaminaci slůvkem „nejlepší“. Dokonce se ze skromného „nejlepšího“ stalo obludné slovo NEJLEPŠÍ. Jako vždy vše začalo plíživým glorifikováním. Začali se objevovat „jedni z nejlepších autorů“ a jak víme, ten nejlepší je vždy jen jeden, nikoho nezajímá, kdo skončil druhý. Takže stačilo přiklepnout oficiální razítko „nejlepšího“, obdarovat ho věncem, a už se začít ohlížet po dalším. Jenže kdo má pravomoc? Kdo a kým byl určen k tomu, aby uděloval titul toho nejlepšího? Kamarádičky z branže? Člen nějaké tajné literární sekty? A kam tedy patří ti nejlepší? No přece do ročenky nejlepších básní. Vrána k vráně, nejlepší do nejlepších.“*

A cituji ještě dál: *„Vypadá to, že u nás kdosi vlastní jakési kouzelné literární pravítko, jakýsi etalon, který dovede měřit od nejhoršího k nejlepšímu. Nikdy ho nikdo neviděl, nikdo neví, co je jeho jedním objektivně měřitelným dílkem. Přesto se pravítkem vesele šermuje při všech možných literárních soutěžích, od těch regionálních až po ty celostátní.“*

Vlastně jsem to řekl při vyhlašování letošní Řehečské slepice jasně, teď zase budu citovat sebe: *„Těm, kteří nakonec patří k těm šťastnějším, porota vzkazuje, aby svoje ocenění nepřeceňovali. Zároveň vzkazuje těm, kteří zůstali „pod čarou“, že i porotci jsou jen lidé, mohou se mýlit. Navíc v mnoha případech rozhodovaly o úspěchu či neúspěchu opravdu sportovně řečeno milimetry či setiny. Literatura ale není sport, nelze ji změřit na centimetry, vteřiny.“*

Takže k čemu ty soutěže a vyhlašování nejlepších knih a nejlepších autorů, pochopitelně nejlépe před televizními kamerami? Ano přátelé, jde o prachy! Kdo je vidět, ten se prodává! Kdo se

prodává, tak se překládá do cizích jazyků! Takže se zase prodává dál, trh se zvětšuje! Vlastně o tom psala právě Marcella Marboe.

Nedávno jsem vyslechl rozhovor dvou známých. Říkali, že si koupili knihu, která získala cenu na Magnesii Litera, ale nedočetli ji. Nějak ji nerozumí. Možná je chyba u nich? Možná někde jinde. Vzpomínám si na rozhovor v knihovně při jednom mém autorském čtení pro děti, kdy mi knihovnice řekla, že děti nerozumí té doporučené a reklamou provařené knize. Raději jim čte věci neznámého autora z Milonic. Děti na jeho texty reagují, chápou je.

Takže zbývá ještě na závěr autorův povzdech, citují: „A co my? Ti nejhorší z nejhorších?“

Václav

Celý článek najdete na: <http://literarky.cz/civilizace/199-glosa/28138-kdo-je-v-literatue-nejlepi?fbclid=IwAR1ZLuJke3Lci1AauN4QBMAEicHydD7vqH6XXr5GEBkajKrbA1l2OvvB6Tk> .

VÍTE, ŽE ...

- Ilona Pluhařová získala 3.cenu v soutěži ArtBotič v Praze za povídku „Zázraky v šachovém poli.“

- O letošním ročníku Řehečské slepice vyšel článek v časopisu Klubu jihočeských spisovatelů „Literární fórum“ - viz str.11: „Řehečská slepice 2019“ - http://files.obecspisovatelu.cz/200000340-5c5f75d5db/FI_2019_web.pdf . Autorem článku je Otto Hejnic, foto doplnila Lenka Tylšarová.

Václav

ČAJ č. 153 – ALENA NEDOMOVÁ

V červnovém čísle se jako host představuje Alena Nedomová z Vidonic u Pecky. O jejím tvůrčím zápalu se můžete dozvědět více z jejich kratších próz a ukázek poezie.

Rozhovor poskytla Svatava Mášová z Kroměříže. Bavili jsme se nejen o její tvorbě, ale i o Kroměřížském sněmu, jehož 170.výročí rozeznání jsme si letos v březnu připomínali. Paní Mášová, nedávno oceněná autorka z Řehečské slepice se vyznala k lásce k městu, které se nazývá „Hanácké Athény.“ Jak už název rozhovoru napovídá: „Bez literatury a Kroměříže bych si život vůbec nedovedla představit!“ Svatava Mášová přidala i báseň „Athény naší Hané.“

Tvorbu jičínských autorů připomene moje krátké povídání o dovolené v kraji Svatavy Mášové „Hanácké Athény inspirující“ a krátké prózy Zlaty Zákoutské „Strach má velké oči“ a „Boj s hadem.“

Když už tady byla řeč o Athénách, tak v červencovém čísle se do Řecka opravdu s ČAJem vypravíme. Zvu Vás na procházku po současné řecké literatuře a zajímavý rozhovor s archeoložkou žijící přechodně na Krétě. Takže prázdniny a dovolené pozdravíme oním řeckým: „Kalimera!“

Václav

NOC LITERATURY V JIČÍNĚ

Ve čtvrtek 9.května se Jičín připojil k akci „Noc literatury.“ Příznivci dobré literatury vyslechli úryvky z knih evropských autorů na netradičních místech! Letos organizátoři sáhli zejména po publikacích z nejnovější produkce nakladatelství Argo, na programu byly Navrátilka (Donatella Di Pietrantonio), Kniha o moři (Morten Stroknes), Expedice – Můj milostný příběh (Bea Uusma) a nakonec Muzeum opuštěných tajemství (Oksana Zabužko) z produkce nakladatelství Kniha Zlín. V rolích interpretů se v Jičíně představily Daniela Wehrenbergová, Tereza Beranová, Gabriela Holbová Šťastná a Kateřina Janečková. Četlo se na těchto místech: Knihovna Václava Čtvrťka v Jičíně, Divadlo Srdíčko, Lavička Václava Čtvrťka v lipách a Apropo v Soudné, kde byla akce zakončena s hudbou a občerstvením.

Václav

Bram KLEIN - Ukradená známka
Nakladatelství: OMEGA , 2018

Na tuto knihu mě upozornili moji známí, neboť v ní důležitou roli hraje jejich příbuzný Josef Chudoba. On totiž stál u odhalení podvodu se známkami. V roce 1991 byly na výstavě v Tokiu ukradeny dvě velmi vzácné československé známky z roku 1919. Pocházely ze sbírky nizozemského sběratele Johana Kleina. (*Str.214: O příběh se známkou, To je to, co ho od šestého roku jeho života fascinovalo, To byl jeho svět.*)

Najednou se o dvacet šest let později se jedna známka objevila na pražské aukci. Právě na aukci tuto známku poznal Josef Chudoba a zde začíná příběh syna původního majitele Brama Kleina, který se snaží očistit jméno svého otce, který byl podezřelý z pojistného podvodu.

Takže tato kniha je není fikcí, ale skutečným pátráním s reálnými jmény a postavami (třeba redaktor České televize Vlastimil Weiner). Je to vlastně detektivní pátrání s odstupem několika desetiletí, kdy otec autora již nežije. Poznáváme zákulisí světa filatelie, různé podvody a machinace. Ukazuje i na to, jak těžko se prosazuje spravedlnost, kdo všechno hází vyšetřování klacky pod nohy. Zajímavé je zjištění, že známky byly vyrobeny v roce 1919 vlastně úmyslně. Viz Josef Chudoba, str. 136: „*Byly vyrobeny záměrně. Aby se vytvořila vzácnost. Něco, za co budou sběratelé ochotni dát velké peníze.*“

V knize se čtenář dozví i celou řadu zajímavostí ohledně známek, jejich vydávání, sbírání i manipulace s nimi. Jak lze uložit do známek finance, které třeba za 2.světové válce zachránili některým protagonistům život, aby se mohli postavit na vlastní nohy.

Myslím si, že řada z nás minimálně v dětství známky sbírala. Takže je to tak trochu i návrat do světa dětství. Kniha je doplněna řadou fotografií.

Václav

SETKÁNÍ V LUCII

Ve středu 24.dubna 2019 se v restauraci Lucie v Jičíně konalo setkání bývalých členů LiSu. Setkání se zúčastnili: Jana Benešová, Zlata Zákoutská, Draga Zlatníková, Eva Jebavá, Ilona Pluhařová, Václav Teslík, Josef Jindra, Martin Žantovský a Václav Franc. Setkání se konalo u příležitosti 29.výročí založení spolku.

Záznam ze setkání na videu připravil Martin Žantovský, viz zde: <https://www.youtube.com/watch?v=bYQieTkk6A>.

Jsem rád, že jsme se opět po roce sešli a nejen zavzpomínali na naše akce a ostatní členy. Dozvěděl jsem se novinky třeba o Hance Runčíkové (jmenuje se teď Hanzlíčková a žije v západních Čechách, má dceru). Ale i celou řadu dalších informací o tvorbě a životě.

Příští rok budeme slavit 30.výročí založení spolku, tak trochu nezávazně jsme přemýšleli o tom, že by to chtělo udělat „konferenci“ a zavzpomínat třeba v Knihovně Václava Čtvrťka. Co vy na to? A ještě jedna důležitá věc. Výzva!

Vážení přátelé,

přivítám Vaše vzpomínky na počátky literárního kroužku v Jičíně, resp. vzpomínky na téma „Můj život s jičínským literárním spolkem.“ Rozsah je omezen tak maximálně na 6 stran. Pokud by se sešlo více zdařilých příspěvků, rád bych se je pokusil vydat v příštím roce, kdy to bude 30 let od založení spolku. Uzávěrka je do konce roku 2019. Pište na moji mailovou adresu: Franczub@seznam.cz.

Václav

DEN POEZIE 2019

Vážení a milí přátelé poezie,

opět po roce bychom Vás rádi přizvali k účasti na celorepublikovém festivalu Den poezie, který se pravidelně koná ve víc než 60 městech a obcích České republiky.

Tento, již jedenadvacátý, ročník se bude konat 10. - 24. listopadu s podtitulem: „Otevřete oči!“

Autorem letošního motta je umělec a vizionář Leonardo da Vinci

(15. 4. 1452 - 2.5. 1519). Celý jeho výrok zněl "Slepá nevědomost nás přivádí na scestí. Ó! Bídni smrtelníci, otevřete oči!" a my pevně věříme, že ani 500 let od jeho úmrtí, neztratil nic na své aktuálnosti.

Téma samotné může být interpretováno a zpracováno v mnoha kreativních směrech a my se těšíme na Vaše pojetí. „Otevřít oči,“ můžeme ke světu poezie, přírodě, současným problémům i například umění nacházet inspiraci v každodenním životě. Fantazii se meze nekladou.

Jako každý rok, k festivalu se můžete přihlásit prostřednictvím našich webových stránek www.denpoezie.cz

Uzávěrka je 15. září 2019.

Pokud máte nějaké otázky, budete potřebovat pomoci s registrací, nebo máte nápad, který byste rádi sdíleli i s ostatním účastníky festivalu ještě před uzávěrkou registrací, budeme rádi, pokud se nám ozvete.

Děkujeme Vám moc za přízeň a přejeme krásné a poetické Velikonoce

Za festival Den Poezie

Bernie Higgins

25.KNÍŽNÍ VELETRH „SVĚT KNIHY“ V PRAZE

V sobotu 11.května jsem společně s Ilonou Pluhařovou a jejím synem Michalem navštívili 25.ročník knižního veletrhu v Praze „Svět knihy.“ A opět jsem byl potěšen celou řadou zajímavých informací a knižních titulů, které jsme si odvezli z akce.

Ilona měla krosnu pořádně zatíženou knihami. Já měl batůžek sice zaplněn skromněji, ale vězte, že to bylo opět přínosné. Letošním hlavním hostem byla literatura Latinské Ameriky. Viděli jsme současné autorky a autory, zajímavé osobnosti z oblasti kultury. V neposlední řadě jsme potkávali i přátele z literární sféry (já například Jirku Lojína ze Střediska východočeských spisovatelů).

Takže příště pojed'te s námi!

Václav

V Lucii bylo s přáteli opět příjemně.
Foto Martin Žantovský.

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska
Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka
Franczub@seznam.cz
Ročník 20. Číslo 6. Červen 2019.
(5.června 2019)
ikobra.rehec.cz